

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΗΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΘΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθῆν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐνιαία δραχμῆς 100. Ἐξέ-
μνη δραχ. 55. Τρίμηνη δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀλυότου γράμμα διατετ. 50.
Ἀρμενικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἑκὼν ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελήνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου. Ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην εὐδομήτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐυκρίτου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Παρίοδος Β'.—Τόμος 44ος

Ἀθήναι, 20 Νοεμβρίου 1937

Ἔτος 58ον.—Ἀριθ. 51

ΟΙ ΟΡΝΙΘΕΣ ΤΟΥ ΤΑΪΚΟΥΝ

ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Ἀγαστήθηκε λοιπόν; φώναξε ὁ Ταϊκούν με ἄλλοιωμένη ἀπὸ τὴ συγ-
κίνηση φωνή.

— Γιατρεύτηκε. Ἰδέστε τὴν! ἀπο-
κρίθηκε με ἀξιοπρέπεια ὁ Πιν-Χό.

Ὁ Κιν-Λόγκ τσακίσθηκε νὰ τρέξη
ὁ ἴδιος στὸ σταυλό νὰ φέρῃ βρώμη,
κι' ἢ Μάο-Αίγκ ἔτριψε πᾶνω στὸ με-
ταξωτὸ τῆς φόρεμα ἕνα σικαλένιο
φωμάκι καὶ τὸ ἔκαμε φίχουλα.

Ἡ πεινασμένη κόττα πλησία-
σε καὶ τὰ ἔφαγε ἀπὸ τὴ χού-
φτα τῆς.

Ὁ Ταϊκούν ἔκανε σὰν τραλ-
λὸς ἀπὸ τὴ μεγάλη του χαρὰ.
Τραγουδοῦσε, ἐχόρευε, ἀγκά-
λιαζε πότε τὸν Πιν-Χό πότε
τὴν αὐτοκρατορίσσα, κι' ἔβλεπε
τὴν γύρισε κι' ὁ Κιν-Λόγκ με τὴ
βρώμη, τὸν ἀγκάλιασε κι' αὐ-
τόν. Σαστισμένος ἀπὸ τὴ με-
γάλη αὐτὴ τιμὴ, ὁ κακόμοιρος
ὁ πρωθυπουργὸς ἔκαμε ἐν' ἀ-
δέξιο κίνημα καὶ τοῦ ἔπεσε ἀπ' ἑ-
λὴ χέρια τὸ πιάτο με τὴ βρώ-
μη. Μὰ τὴν πλουμιστὴ κόττα
δὲν τὴν ἔννοιαξε; τὴν ἔφαγε
ἅλη ἀπὸ χᾶμο.

— Πτεῖνα ποῦ τὴν ἔχει! εἶπε ὁ
Ταϊκούν βλέποντας με ἀγαλλίαση τὴν
ἀγαπημένην του νὰ κατὰροχθίζῃ.

— Μὰ βέβαια, ἔκαμε ἀουλόγιστα
ὁ Πιν-Χό, ἀφοῦ στὸ ταξίδι δὲν ἔφα-
γε τίποτα.

— Ποῦ ταξίδι; ἀπόρησε ὁ Ταϊ-
κούν.

Ὁ Πιν-Χό δάγκωσε τὸ χεῖλι του
γιὰ τὸ λόγο ποῦ τοῦ ἔξφυγε, ἀλλὰ τὰ
μπάλωσε:

— Τὸ ταξίδι ποῦ ἔκαμε ὡς τὰ σύ-
νορα τοῦ ἄλλου κόσμου, Μεγαλειό-
τατε, καὶ γύρισε. Ἐνα τέτοιο ταξίδι
δὲν ἦταν ὁ λήθαργός τῆς;

— Πραγματικῶς, εἶπε ὁ Ταϊκούν,
ἢ παρομοίωσή σου εἶναι ὄρατα! Καὶ
τώρα, καλὲ καὶ σοφὲ μου Πιν-Χό,
πές μου τί θέλεις γιὰ τὴ νεκρανάστα-
ση τῆς ἀγαπημένης μου ὀρνίθας. Σοῦ
ἔδωσα τὸ λόγο μου νὰ σοῦ παραχω-
ρήσω 8, τι μοῦ ζητήσης; λοιπόν ζη-
τησε!

— Μεγαλειότατε, εἶπε ὁ Πιν-Χό,
ἢ πρώτη χάρη ποῦ θὰ σοῦ ζητήσω

«Τὸν ἔπιασε μὴ χαρὰ ποῦ δὲν περιγράφεται»
(Σελ. 446, στ. β')

εἶναι νὰ διορισθῇ ὁ φίλος μου κι'
εὐεργέτης μου Κιν-Λόγκ ἰσόβιος προ-
θυπουργὸς καὶ νὰ διπλασιασθῇ ὁ μι-
σθός του.

— Ἐγινε! φώναξε ὁ αὐτοκράτο-
ρας. Καὶ σὲ συγχάρω ποῦ πρῶτα-
πρῶτα τὸν εὐεργέτη σου θυμήθηκες.
Μοῦ ἀρέσουν οἱ ἀνθρώποι ποῦ ξέρουν
νὰ εὐγνωμονοῦν καὶ δὲν εἶναι ἀχάρι-
στοὶ ὅπως οἱ περισσότεροί.

— ὦ, τὸ καλὸ μού τὸ παιδί! φώ-
ναξε κατασυγκινημένος ὁ Κιν-Λόγκ
πόσο εὐγενικὰ αἰσθήματα ἔχει!

Κι' ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του τὸν
Πιν-Χό καὶ τὸν ἐφίλησε κλαίγοντας.

— Τί ἄλλο ἔχεις νὰ μοῦ ζητήσης,
καλὲ μου καὶ σοφὲ Πιν Χό; ρώτησε
πάλι ὁ αὐτοκράτορας.

— Μεγαλειότατε, ἀποκρίθηκε ὁ
Πιν-Χό, ὁ Σά-Ουάν, ἀπὸ τὸ Πεκίνο,
μέλλον πεθερός μου, εἶχε τὴν καλω-
σύνη νὰ μοῦ στείλῃ πενήντα θαυμα-
σιες ὀρνίθες, ἄξιες νάντικαταστήσουν
ἐκεῖνες ποῦ ἀρπαξε ἀπὸ τὸν ὀρνιθό-
να σου ἢ ἐπιδημία. Θὰ ἤθελα πολὺ
— καὶ μοῦ φαίνεται πῶς ὁ εὐγενικὸς
Σά-Ουάν ἀξίζει αὐτὴ τὴν τιμὴ— νὰ
τοῦ ἀπονεύμετε τὸ ἀνώτερο παράση-
μο τοῦ Λευκοῦ Ἐλέφαντα, καθὼς κι'
ἕνα μικρότερο στὸν ἄξιον διευ-
θυντὴ τοῦ ἀερικοῦ ταχυδρο-
μείου, ποῦ μ' ἐβοήθησε τόσο
νὰ ἐπικοινωνήσω με τὸ μέλλον-
τα πεθερό μου καὶ νὰ φέρω
ἀπὸ τὸ Πεκίνο ἀεροταχυδρο-
μικῶς τίς πολυτίμες ὀρνίθες.

— Ἐγινε! φώναξε πάλι ὁ
αὐτοκράτορας. Ὅτε με τὸ ἀε-
ρικὸ ταχυδρομεῖο ἤρθαν οἱ
ὀρνίθες ποῦ λές;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε.
«Τώρα ἀρχίζω νὰ ἔννοω»
συλλογίσθηκε ὁ Κιν-Λόγκ.

— Καὶ ποῦ εἶναι; ρώτησε
ὁ Ταϊκούν. Θὰ ἤθελα πολὺ
νὰ τίς ἔβλεπα.

— Ἀμέσως, Μεγαλειότατε!
Ἐδῶ εἶναι!

Ὁ Πιν Χό βγήκε στὸ παράθυρο
κι' ἔβλεπε νὰ πλησιάσῃ τὸ μουλάρι
με τὰ καλάθια. Τᾶνοιξε ἕνα-ἕνα — ἐκ-
τός ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ εἶχε μέσα τὴ νε-
κρὴ ὀρνίθα — κι' ἔβγαλε μιά-μιά τίς
ζωντανές, ποῦ ἀπλωσαν τὰ μουδια-
σμένα φτερά τους κι' ἀρχισαν νὰ
τρέχουν καὶ νὰ πετοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ.
Τὶ ὀμορφες ποῦ ἦταν! τί λαμπρὰ
ποικιλόχρωμα πούπουλα ποῦ εἶχαν!
τί φουντωτὰ λοφία καὶ τί χαριτωμέ-
νες οὐρές! Ὁ Ταϊκούν τίς ἐκοίταζε
μ' ἔκσταση!

— Τί ἔξωχες ὀρνίθες! ἔλεγε. Κα-
λύτερες κι' ἀπὸ ἐκεῖνες ποῦ ἔχασα...

μου! Η μητέρα μου καθόταν κι' έγραφε, κι' ο πατέρας σας, ο βασιλιάς, της περνούσε τις βελόνες. Μά ήταν τόσο άτζουμής σ' αυτή τη δουλειά, ώστε η μητέρα μου τον έμάλλωνε και του τραβούσε ταυτιά.

Η βασιλοπούλα δεν μπόρεσε πιά να βαστάξει. Σηκώθηκε με θυμό και φώναξε:

— Ψέμματα! Ούτε η βασίλισσα ή ίδια δεν θα τολμούσε να τραβήξει ταυτιά του βασιλιά, όχι η μητέρα σου, μιὰ χωριάτισσα.

— Ούορά! βροντοφώνησε ο Δράκος αναπληρώνοντας από χαρά κι' αναποδογυρίζοντας τους κοντινούς του. Η βασιλοπούλα είπε «ψέμματα!». Έχασε το στοίχημα, αφέντη μου, τώρα είναι δική σου.

Η βασιλοπούλα έγινε κατακόκκινη.

— Σταθήτε μιὰ στιγμή, μαρκήσιε, είπε, δεν τελείωσα. Έχω να σάς κάμω τρεις ερωτήσεις, κι' αν αποκριθήτε σ' αυτές όπως πρέπει, θα δεχθώ να γίνετε άντρας μου.

— Αίνιγματα δηλαδή; ρώτησε ο Πιτσιρίκος.

— Μάλιστα, αίνιγματα που πρέπει να τα λύσετε. Κι' ακούστε το πρώτο: Τι πράγμα πέφτει πάντα και δεν σπάει ποτέ;

— Ω αυτό το ξέρω από τη μητέρα μου, αποκρίθηκε ο Πιτσιρίκος: είναι ο καταραχάτης.

— Σωστό! είπε ο Δράκος.

— Το βρήκατε! συμφώνησε κι' η βασιλοπούλα. Μά θα βρήτε και το δεύτερο; Ακούστε. Ποιος κάνει καθμέρα τον ίδιο δρόμο και δεν γυρίζει πίσω ποτέ;

— Ω, αυτό μου τόπε ο πατέρας μου, φώναξε ο Πιτσιρίκος: είναι ο ήλιος!

— Σωστό! είπε ο Δράκος.

— Το βρήκατε κι' αυτό, ομολόγησε πάλι η βασιλοπούλα.

Και στάθηκε συλλογισμένη. Έτσι δάχανε πάλι το στοίχημα; Έπρεπε τώρα να βρή κάτι πολύ δύσκολο να ρωτήσει τον Πιτσιρίκο, να τον μπερδέψει, να μη μπορέσει να της απαντήσει σωστά. Και αφού σκέφθηκε πολλήν ώρα, του είπε:

— Ακούστε, μαρκήσιε, και το τρίτο. Αν το βρήτε κι' αυτό, τελειώνει: Τι σκέπτεσθε σεις που δεν το σκέπτομαι εγώ; τι σκέπτομαι εγώ που δεν το σκέπτεσθε σεις; τι σκεπτόμαστε κι' οι δυο, μά δεν το σκέπτεται ούτε ο ένας μας ούτε ο άλλος; Έδώ σάς θέλω!

Ο Πιτσιρίκος έσκυψε το κεφάλι κι' άρχισε να συλλογιέται. Αλήθεια δύσκολο αυτό το τρίτο. Δεν ήξερε τί να πη...

— Ω, δυστυχία! θα έχανε; Κρύος ιδρώτας έτρεχε απ' το μέτωπο του γίγαντα.

— Έμπρός! έμπρός! ψιθύριζε στο μικρό του αφέντη.

(Τό τέλος στο έρχόμενο)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ

ΜΙΑ ΠΛΑΣΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ένας γέρος άτεκνος, πολύ πλούσιος, πέθανε ξαφνικά χωρίς να αφήσει διαθήκη. Έτσι τη μεγάλη του περιουσία θα τη μοιράζονταν ένα σωρό κληρονόμοι, μακρινοί μάλλον συγγενείς, γιατί ο γέρος δεν είχε ούτε γυναίκα, ούτε αδέρφια. Αυτός απ' αυτούς, οι πιά οικείοι κι' οι πιά κατεργάρηδες, σοφίσθηκαν να σκαρώσουν μιὰ πλαστή διαθήκη που να τους κάννη κληρονόμους στα περισσότερα και τα καλύτερα χτήματα του γέρου. Συνεννοήθηκαν λοιπόν μ' ένα γείτονα και φίλο του μακαρίτη, τον έταξαν μιὰ μεγάλη άμοιβή, έκρυψαν τὸ λείψανο κάτω απ' το κρεβάτι ξάπλωσαν στη θέση του το συνένοχό τους, να κάννη τον άρρωστο και τον έτοιμοθάνατο, έκραξαν κι' ένα συμβολαιογράφο που δεν εγγνώριζε κανένα, κι' ο τάχα έτοιμοθάνατος άρχισε να υπαγορεύει τη διαθήκη, σύμφωνα με τις οδηγίες που του είχαν οι συνένοχοί του.

Ο γείτονας όμως ήταν πιά κατεργάρης απ' αυτούς και σκέφθηκε να έπωφεληθή. Τα μεγαλύτερα λοιπόν και τα καλύτερα χτήματα του γέρου τα κληροδότησε... στον ίδιο τον έαυτό του. Φαντασθήτε τώρα τη φούρα των άλλων όταν τον άκουγαν να υπαγορεύει κατά το συμφέρο του. Αλλά τί μπορούσαν να κάμουν; Αν μιλούσαν, η κατεργαριά θα φανεωνόταν κι' ο συμβολαιογράφος θα τους έστελνε στον έλαστρο.

Έτσι η διαθήκη τελείωσε, την υπόγραψαν ο ψευδοδιαθέτης κι' οι μάρτυρες, την

πήρε ο συμβολαιογράφος και, μετά την κηδεία του πλούσιου γέρου, ο «καλός κι' αγαπημένος του γείτονας και φίλος» βρέθηκε ο γενικός του σχεδόν κληρονόμος!

Αυτό, λένε, έγινε τον παλιό καιρό στη Ζάκυνθο. Αλλά και στην «Κόλαση» του Ντίαντε αναφέρεται κάτι παρόμοιο, που έγινε στη Φλωρεντία.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΡΓΟΥ

Μιά μέρα του περασμένου καλοκαιριού η Ροζαλία και η μαμάκα της έπειδή έβρισκαν ότι ο ήλιος έκαιγε πολύ στο περιβόλι, αποφάσισαν να πάνε να καθήσουν στο δασάκι παρακάτω.

Τι ώρα που θα είναι κάτω από τα δέντρα, κόρη μου, έλεγε η Λιλίκα στην κούκλα της, βάζοντας σ' ένα καλάθι το δειλινό της. Κοίταξε τί λιχουδιές μάς έχη βάλει η νταντά. Ένα σωρό μπισκότα με σοκολάτα, χώρια τα φουντούκια κι' αυτό το μεγάλο άχλαδι.

Καθώς περνούσαν μπροστά από το σπίτι του σκύλου η Ροζαλία λυπήθηκε τον κακομοίρη τον Μούργο που στεκόταν στον ήλιο δεμένος κι' είχε κρεμασμένη την γλώσσα του μιὰ πήχη.

Ο Μούργος ήταν ο καλύτερος φίλος της Ροζαλίας και της μαμάκας της. Ποτέ τους δεν μαλλώνανε όταν παίζανε μαζί. Η Ροζαλία τραβούσε καμμιά φορά γι' άσεται τ' αυτιά ή την ουρά του Μούργου, μά ο Μούργος δεν θύμωνε και όταν το μικρό ξύλινο χεράκι της κούκλας του χάιδευε τη μαλλιαρή του ράχη φαινόταν πολύ ευχαριστημένος.

— Καλημέρα, Μούργο, του λέει η Ροζαλία περνώντας, έμεις πάμε στο δάσος.

— Κι' εγώ πολύ θα ήθελα να πάω στο δάσος άπάντησε ο καλός σκύλος, τραβώντας την άλυσίδα του, μά πρέπει να μείνω εδώ για να φυλάω το σπίτι και κάνει τόση ζέστη! Μόνο το βράδυ, όταν έσ' θάγης πέσει να κοιμηθής, τότε θα με λύσουν και θα κάνω κάτι πήδους!

Δεν υπάρχει ωραιότερο πράγμα από το να περπατά κανείς στα δροσερά μονοπάτια του δάσους κάτω από τον ήσκιο των μεγάλων δένδρων. Η Ροζαλία και η μαμάκα της καθήσαν κάτω από το μεγαλύτερο δένδρο, δειλίνισαν κι' ύστερα άρχισαν να μα-

ζεύουν βελανίδια. Η μαμά της Ροζαλίας ήξερε να τα κόβη με το σουγιάδάκι και να κάννη ένα σωρό ώρατα πράγματα με αυτά: αυγοθήκες, καλαθάκια, κουνίτσες. Κάτι κουνίτσες τόσες δά μικροσκοπικές που έσα-έσα χωρούσαν τα μικρά κουκλάκια, τα παιδάκια της Ροζαλίας.

Έξαφνα άκούστηκε το μεγάλο κουδούνι του σπιτιού. Τό κουδούνι αυτό που το χτυπούν για να φωνάξουν τη Λιλίκα σπύτι, όταν βρίσκεται πολύ μακριά και δεν μπορεί ν' άκούσγη τη φωνή της μαμάς της.

— Μά φωνάζουν, είπε η Λιλίκα της κούκλας της, φαίνεται πως με θέλουν σπύτι. Δεν θα λείψω πολλήν ώρα, Ροζαλία μου, θα γυρίσω άμέσως.

Η Λιλίκα ήταν πολύ καλή μητερούλα. Έβαλε όλα τα βελανίδια στην ποδιά της κούκλας της για να της

«Αχ, Μούργο μου, καλέ μου Μούργο, εσύ είσαι!»

περάσει ή ώρα δσο θα ήταν μοναχή της... Αλλά τί τα θέλετε, όπως πολλές μητερούλες της ηλικίας της, ήταν κάπως ελαφρόμυαλη.

Όταν έφτασε σπύτι βρήκε στο σάλονι τη θεία της τη Φανή που την άγαποσε πολύ και που της έπρότεινε να την πάρη με τ' αυτοκίνητό της και να της κάννη ένα μεγάλο περίπατο. Όπως ήταν βέβαια φυσικό ή Λιλίκα δέχθηκε με μεγάλη χαρά.

Γύρισε πολύ άργά το άπόγευμα: ο καιρός ήταν βαρύς, πολύ βαρύς κι' έσο πήγαινε γινόταν και βαρύτερος. Έρχόταν μπέρδα, αυτό φαινόταν καθαρά. Η Λιλίκα που δεν ένοιωθε τον έαυτό της από την κούραση πλάγιασε άμέσως, αλλά στριφογύριζε στο κρεβάτι της, πετούσε τα σκεπάσματά της και δεν μπορούσε ν' αποκοιμηθή.

«Ω μιὰ άστραπή!» ή Λιλίκα την

είδε ανάμεσα από τις γρίλλες. Κι' ύστερα έμπού-μπούμ ή βροντή και ή βροχή έσβδς άμέσως. Είναι ή μητέρα που έσοπάει με δλη της την όρμη, κοσμογαλασία.

Η Λιλίκα κρύβει το κεφάλι κάτω από τα σκεπάσματά της για να μη βλέπη τίποτε, για να μην άκούει τίποτε. Έξαφνα πετάγεται ως έπάνω. Η Ροζαλία της! Άφησε τη Ροζαλία της δλομόναχη στο δάσος μέσα στη νύχτα και μέσα στη βροχή! Ή ή κακομοίρα ή Ροζαλία που φοβάται τόσο πολύ τα μπουμπουνητά.

— Α, όχι αυτό δεν μπορεί να το ύποφέρη ή Λιλίκα. Πηδάει από το κρεβάτι της και με το νυχτικό, περπατώντας ξυπόλητη τρέχει στην κάμαρα της μαμάς της και την ξυπνάει.

— Μαμά, μαμά, άφησα τη Ροζαλία μου στο δάσος, Πρέπει να πάμε γρήγορα να την φέρουμε. Και έσοπάει σά θρήνους.

— Τρελλάθηκες, Λιλίκα, νάρθηκες να με ξυπνήσης μες στη μέση της νύχτας για να μου πής τέτοια πράγματα. Τρέξε γρήγορα να πέσης στο κρεβάτι σου. Αν χαλάση ή κούκλα σου θα σου πάρω άλλη.

— Μά δεν θάναί ή κόρη μου, ή Ροζαλία μου! Ω, πές στη νταντά μου να πάει να μου τη φέρη.

— Παιδάκι μου, δεν ξέρεις τί λές. Να στείλουμε έξω τη νταντά σου με τέτοιον καιρό, για μιὰ κούκλα.

Κλαίγοντας με λυγμούς ή Λιλίκα γύρισε πίσω στην καμαρούλα της κι' έπεσε στο κρεβάτι της. Δίπλα της

ή κουνίτσα της Ροζαλίας είναι άδεια. Αχ άλλοίμονο, δεν είναι κακό όνειρο. Η Ροζαλία της αυτή την ώρα βρίσκεται έξω, στη βροχή. Ίσως όμως να την φυλάνε κάπως τα δέντρα. Είναι τόσο πυκνές οι φυλλωσιές τους. Ίσως και να τη βρήκε κανένας τη Ροζαλία και να τη φέρη άδριο. Ίσως... Και μ' αυτές τις σκέψεις ή Λιλίκα αποκοιμήθηκε, γιατί τα καρτσιάκια στο τέλος πάντα άπακοιμούνται, άκόμη κι' όταν έξω κάνει κοσμογαλασία, άκόμη κι' όταν ή κούκλα τους βρίσκεται μέσα στη βροχή.

Η κακομοίρα ή Ροζαλία όστόσο περίμενε πολλήν ώρα μ' έμπιστοσύνη τη μαμά της. Όταν όμως είδε πως άρχισε να νυχτώνη, την έπιασε μεγάλος φόβος. Στο δάσος δεν είναι δά και τόσο ευχάριστα όταν πέφτη ή νύχτα. Ακόμη κι' όταν βρίσκεται κα-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

1. ΑΥΓΗ Α. ΚΑΣΙΓΟΝΗ, 'Απλή Ζωή, 'Αλεξάνδρεια. 'Ισοτίμος Α' Βραβείον 270ου Διαγωνισμού Λύσεων Πνευματ. 'Ασκήσεων.—2. ΣΟΥΣΑ ΔΑΝΑ, Μικρούλα Τρακαλά, 'Αθήνα. Α' Βραβείον 278ου Διαγωνισμού Λύσεων.—3. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΧΡ. ΛΑΜΠΡΑΚΗ, Φοίβη, 'Αθήνα. Α' Βραβείον 275ου Διαγ. Λύσεων.—4. ΑΥΓΕΡΗ, 'Αλεξάνδρεια-'Αθήνα. Α' Βραβείον 279ου Διαγ. Λύσεων.—5. ΔΗΜ. Ι. ΦΟΥΣΑΡΑΣ, Βαρώνες Δελακάρταρης 'Αθήνα. Α' Βραβείον Διαγ. Μεταφράσεως εκ του Γαλλικού, και 273ου Διαγ. Λύσεων.

ριστώ για τις εικόνες· καλό και το παιχνίδι. αλλά πρέπει να ντυνιγράφω το σχέδιο (χωγράφος) **Συριακόν** (είναι πολύ γνωστός αυτός ή ανδριάντας, έχει δημοσιευθή πολλές φορές σε περιοδικά κι' εφημερίδες· ωστόσο ευχαριστώ) **Μικρόν Φιλόσοφον** (το φύλλο είχε τυπωθεί όταν έλαβα το γράμμα σου, ώστε όφειλεις το όλοιο) **Ρεζολέττον** (μάλιστα, θά σου έγκριθώ στο πρώτο φυλλάδιο του Δεκεμβρίου) **Ηλιοσπερίχτην** (ευχαριστώ πολύ για το ξεσπάθωμα έλαβα και τις λύσεις σου και τις 'Ασκήσεις' αλήθεια, κι' εγώ δέν μπορώ να εξηγήσω αυτή τή σύμπτωση των Γρίφων του **Χαμαιλέοντος** και του **Μικρού Φιλόσοφου**· θά κοιτάξω μήπως έκαμα λάθος εγώ) **Εδάνναν** (έλαβα, σου ανανέωσα συνδρομή και ψευδώνυμο κι' ευχαριστώ πολύ· στην Αίγυπτο δέν έχω συνδρομητή με τέτοιο όνομα· περίμενε το πρώτο φυλλάδιο του νέου μου χρόνου· εκεί θά ιδής και προκήρυξη γι' αποστολή 'Ασκήσεων και θά δδω γρήγορα) **Κόμητα 'Οπλιγκαντώ** (από το λογαριασμό που σου έστειλα, είδες πως έλαβα τήν επιταγή· περιμένω το ξεσπάθωμα που μου έτοιμάσεις) **Λευκοπεργιώτην, Σόνιαν** κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά τήν 10 Νοεμβρίου θάπαντήσω στο έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 23ου Διαγωνιστου Λύσεων. Αι λύσεις του φυλλαδίου τούτου δεκται μέχρι της 20 'Ιανουαρίου.

622. Αετίγριφος
Γράμμα βάζω με γνωστή
Κάποια κόλη Ιταλική,
Κι' όργανο τώρα θαρω
Λαϊκό, καλό ήχηρό.

623. Συλλαβογρίφος.
'Απαγορεύεις με το πρώτο μου,
Τό δεύτερο φωτιστικό,
Κι' άρχαιο βασίλειά το σύνολο
Παρουσιάζει μυθικό.

624. Μεταγραμματισμός
'Ενα γράμμα μόνο αλλάζει
Του Αιγαίου κάποιου νησί,
Και κοιλί μιά παρουσιάζει
Πούχει χάρη περισσή.

625. Δίνιγμα
Τό καταβάλλεις για τό κάμη κάτι τι,
Τό άρσενικό μου.
Και τή βαροούλα σου στη θάλασσα κινεί
Τό θηλυκό μου.

626. Κλίμαξ
Κ - Σ
Κ - - - Σ
Κ - - - - Σ
Κ - - - - - Σ
Κ - - - - - - Σ
Κ - - - - - - - Σ
Κ - - - - - - - - Σ

Κάθε παύλα αντιπροσωπεύει γράμμα. Και αναγινώσκονται έκ των άνω· νήσος, κάτοικος νήσου, σχήμα, πενήνός, βασίλειος του 'Αργούς, άστερισμός του ζωδιακού κύκλου, μοναχός, παρεκώνημον βυζαντινού βασιλέως.

627. Κρυπτογραφικόν
1 2 3 4 5 1 4 = Κράτος.
2 3 4 = Πόλις εδρωπαϊκή.
3 4 5 1 2 = 'Όλα όμοιά τή ζωα.
4 2 3 4 2 1 4 = Γυνή περίφημος.
5 4 1 = 'Επίγραμμα.

628-632. Μαγικόν Γράμμα
Τή άνωκαλή ένός γραμματος εις έκάστην των κάτωθι λέξεων δι' ένός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σχηματισθούν άνευ αναγραμματισμού άλλα τόσαι λέξεις :

633. Φωνητολόπιον
ΚΑΛ-ΓΥΟ-ΔΥΣ-ΥΡΟ
ΠΡ-ΥΡΟ-ΔΥΣ-ΥΝΟ

634. Γρίφος
X X
X X X οδὶ Π Τούλα
X σμ' X 'Αγά οὐ!
X X 'Ορσινός Κερκίρας

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. 'Ασκήσεων του φύλλ. 36.
434. Τυχοδιώκτης. (τοίχο, διώκτης).
435. Αράχνη (χαρά [άραχ] νή). - 436. Σχίαν-Κίμων. - 437. 'Ο Κάμillos, ή κάμηλος.
438. ΣΙ Ο Π Η Σ Υ Ρ Ο Σ Α Δ Ω
Ο Ρ Ο Υ Ρ
Α Α Ν Α Ρ Ν Υ Ν Υ
Α Ρ Ο Α Α
Σ Υ Σ Α Ρ Τ Ο Σ Ι Ω Ν Α Σ
439. ΣΗΚΟΥΑΝΑΣ ('Ησού, Κάσος, όνος, ύκα, 'Ανυς, νήσα). - 440. Γόδις εξαμαρτάνειν ούκ άνδρός σοφού. - 441. Κέρδη πονηρά ζημίαν φέρεi ('Η άνάγνωσις κατά στίχον έκ των κάτω καρκινικός). - 442. ΜΥΡΤΩΝ (Μωρός, 'Υλη, Ρίχτα, Τέρμα, 'Ορισμένος, 'Ορσινός, Νότος). - 443. 'Εσο γενναίος (ές σ γ', έν να ος),

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ομίχλη, (Σ. Μ. . .) δέν νομίζεις ότι 'ΑΡΚΕΤΑ κοροϊδεύεις έως τώρα ;
ΕΤΑΣΚΟΠΟΣ 33

Κυριαρχε Διαπλασόκομου. φαίνεται ότι είσαι πραγματικός Κυριαρχος ! . . δέν είμαι δ Κ . . . ! . . IMPEMAN

Αγαπημένες μου : Γελασία, Ζακυνθούλα, Ρόζ-Αϊζόν, 'Αθάνατο Χρυσάνθεμο, Μαλακρονή Διαπλασοπούλα και 'Ατρομήτη Κρητικοπούλα, επιστολήν σας έστειλα δικήν σας δέν έχω λάβει. = Στέλλα Βιολάντη, ή περιγραφή του πορτραίτου της Πόλιως των 'Ονείρων ηρωιστάτη· πόσο ευχαριστήθηκα από τήν γνωριμίαν της ! . .
Ζανθή 'Υδραίοπούλα

Κάμη 'Οπλιγκαντώ, τό τετραδιάκι σου δέν τό έλαβα. - Μεγάλη 'Ιδέα, ένά τετραδιάκι σου πολύ θά με ευχαριστούσας. - 'Αγίος Αντίβα θήροσόνην 'Αναγνωστοπούλου, 'Αφροδίτη 5. Καλλιθέα ('Αθηνών) διά :
Κυριατίζουσαν Κωνσταντίνου

ΕΚΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΒΙΑΗ ΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΗΜΙΣΤ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 25-Α

Ευχαριστώ **Μυστηριώδεις Κατασκόπους**· δίδου με έδэхθησαν εις τον ούλογόν των. IMPEMAN

Ατρομήτη Κρητικοπούλα έμαθα ότι κάνεις συλλογή . . . πλύνθων ! ! Συγχαρητήρια ! 'Εδίδαξας τήν [ΑΖ - 775] ; Περσικά σου, μωρό μου. - 'Υδραίοπουλο, σου άρκει ή περιφρόνησί μου ;
ΡΙΓΟΑΕΤΤΟΣ

Τόν αγαπητόν μας πρόεδρον ΣΙΑΑΕΡ, διά τήν μεγάλην του επιτυχία στάς άσκησάστας Πανεπιστημιακάς εξετάσεις συγχαίρομεν έγκαρδίως.
«ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ»

Μυστηριώδεις Κατάσκοποι, ως λάβου τον κόπον αι 'Υψηλότητες σας να αναίρεσου δίχως παρεκκλίσεις, ότι ή Α. Μ. Σίλλερ δέν λέγεται : ΑΣΗΜΟΜΥΤΗΣ ! 'Η σιωπή σας σημαίνει παραδοχή !
ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ

Σίλλερ, οι καρπίδες σου χαμένες ! Πάρε πρός τό παρόν λίγα κουκουμπίνια για να μάθης να κάνης τεχνόματα. Φρόντισ να τά προμηθευής άπ' τά φθάνοντα στην 'Αρβανέσκω σύντομα, πριν έκνιτληθούν ! ! . .
ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ

Κάθριν 'Αρβανέσκω, ανάμενα. Ουδέποτε διατέλεσα Φόν Σάχλεν. Μά . . . πρόσεχε ! «Chacun à son tour» ! . . Τό όνομά μου εις όλους γνωστόν άπ' ότου πρωτομπήκα.
ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ

Πόλις των 'Ονείρων, συγγνώμη για τήν άργοπορία. 'Ημουν πολύ άρρωστη. Χαίρα ή νέα σου Δ/σις ; 'Η δική μου δέν ήλλαξε.

Πικαλίνο, στο γράμμα ! που μου βούταίλες τότε δέν έχεις Δ/ση. Πού να άπαντήσω ;
Κερίμάν

Κοκκινουσκουφίτσα, γράμμα έστειλα γράψε μου έλαδες ;
Υδραϊκόν Κόμα

Υποπλοίαρχε Κρίστιαν, για τήν μη πραγματοποιηθείσαν συνάντησιν ειμα άνεύθυνος· στις 5 1/2 εδρισκόμουν στα γραφεία.
Βερόνικας

Βερόνικα, θά σου άπαντήσω μόλις γούρβω στο 'Εράκλειο, Θερμίνη Μελοδία, άργησας να άπαντήσας, γιατί ; Τήν υπόσχεσή σου μη ξεχνάς.
Βερόνικος

Αλληλογραφω με Κόμη - Κόμησρα 'Οπλιγκαντώ και Θηροδραμαστή.
Ναυπλιτάνα

Γαρφύραλλο = (Σωού Λογιόδου), **Νεοφερμένη** = (Μπρόνη Διαμαντούλη) λιγώτερα γέλια κάθε μεσημέρι με τήν Δίδα Κασέλου, Ζεζάνια ! ! - **Εδουζία** = (Πόνη Σαρηή) «Πήρα έπαινο μα δέν τον θέλω ! » Δηλ. «δωρακιές είσι». - **Μελοχρονή Διαπλασοπούλα** = ('Αγνή Σενάκη). Μην αθθαδίζεις στην «la bombe» γιατί θά τό πήτς για γιάς ! - **Μικρή Γόησσα** = ('Ολυμπία Σολιγάρδου) Τη καρπό κάνει και πάνα ; Κατέβα να φάμε !
Κρητινά

Καυρινή, **Ηρακλειώτισσα**
ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ

Θηροδραμαστή, δέχομαι τήν πρόβλησιν τους δρους και τά δίπλα.
Ρόμπερ Τέλλερ